

1. Amazonka (Hop trop)

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
„Amazonka“ říkali,
a já hrdě prisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
„Amazonka“ neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

2. Aby nás voda nesla (Hop trop)

1. Mám tisíc chutí, jó, i čas vyprávět vám tu story,
jak vyšplouchli jsme s parťákem, co plavil s náma vory,
byl hamoun, prej už odmala, a že za vším viděl prachy,
nám peklo dělal hrozně rád i z tak dost perný fachy.
- R:** Pevně stůj, zaber víc a drž se svýho vesla,
nezbejvá, než si přát, aby nás voda nesla,
aby nás voda nesla.

2. Měl tlapy samej sval, tak chraň se každej jeho vzteku,
těma vorař, když se dopálí, obrátí i řeku,
znal voba břehy poslepu a všechny proudy dravý,
ale neměl páru vo tom, jak se leskne zlato pravý.

R:

3. Známe se s partou havířů v jedný podhorský obci,
maj' živobytí v uhelně, kam fáraj' dírou v kopci,
mezi uhlím občas najdou kyzu blejskavýho kusy,
kdo nezná hrudky kyzový, za zlato mít je musí.
4. Kdo naházel je do písku, to vedlejší je přece,
hlavně, že ten chlap u nohou je našel jednou v řece,
tak, zaslepenej vidinou překrutnýho zisku,
se hrdě navzdor posměchu dodneška hrabe v písku.

R: + aby nás voda nesla, aby nás voda nesla ...

3. Bloudivej brzdař (Hop trop)

1. Klávesy pražců jsou němý, o šínách se mi i zdá,
vždyť já prošel po tratích celou svou zemí,
však málokdo píseň mou zná.
2. Tóny má z jisker a sazí, rytmem je dunění kol,
je silná jak rachot, když vlaky se srazí,
a temná jak smuteční chór.

R: Bloudivej vekslař mi říká: každej, kdo trošku mě zná,
tulák, co všechno už ztratil,
jen svoji písničku má.

3. Jednou, až roky mě srazí, můžete jed na to vzít,
že s tratí jsem srostlej a píseň svou přenechám
každýmu, kdo bude chtít.

R:

4. Betty (Hop trop)

1. Já na plachtu svého vozu jako každé jsem si psal:
„Hrab a dříví anebo umřel!“ a pak na západ se hnál,
z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.

R: Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknou špunt,
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
doufám, že to s nima zmáknou, vodsad' dál už nepudem,
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojď mě vobejmout,
tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.

R:

R:

5. Bejvalej lodník (Hop trop)

1. Jsem bejvalej lodník, já dávno opustil člun,
hlídám starej maják, co v dále vyčnívá z vln,
ten maják můj bude pomník, tam složím sedřenej hřbet,
dej teď podruhý nalejt, už se chystám vyprávět.

R: Víím, jseš ještě mladej a život máš před sebou,
víím, že není lehký bejt sám,
s tím smířit se musíš, jak každéj, kdo před tebou
hlídal to světlo, co ukáže všem cestu dál.

2. Jsou zoufale smutný a dlouhý noci, když víš,
bdít že zkrátka je nutný, za mlžný noci tím spíš,
tam sám taky poznáš, jak bídnej život bys ved',
neváhej svý kotvy zvednout, vždyť lepší je poznávat svět.

R: + hlídal to světlo, co ukáže všem cestu dál ...

6. Bláto na botách (Hop trop)

1. Vlídnej mech, vůní dech podhoubí a mokřý hlíny,
jehličí a smůly borový,
žádněj spěch, příkřej břeh smáčí ubrečený ráno,
když se nízko válej' mraky syrový.

R: Máš bláto na botách a neholenou tvář,
na trati v údolí to každéj šutrák poví,
že z pátku k neděli se k večtru doflinkáš,
čekáš na vlak a hrb tě bolí.

2. Pět dní dřeš, pak zas jdeš zpátky tam, kde cejtíš vůni
jehličí a smůly borový,
a když chceš, línej jseš, lehneš si a koukáš,
jak se nízko válej' mraky syrový.

R:

7. Černej den (Hop trop)

1. Ten den byl beznadějně černej
jak darebáků svědomí,
jak smutku nával nepřebernej,
kterej se náhle prolomí.

2. Pomalu stoupali jsme stráni
až k jedný z nevelikejch skal,
na který nechal sny a plány
jeden z těch kluků, co jsem znal.

* Stačilo málo chybnejch kroků,
vtom znenadání volnej pád,
je to už pěkná řádka roků,
v noci si lesem cestu zmát'.

Pak ležel s kostrou zlámanou a strašně moc chtěl žít,
však usíná a přestanou myšlenky hlavou jít,
z nás každéj potom nad ním stál, chlad rána na nás dejch',
vítr si s listím pohrával ve větvích březovejch.

3. Teď všichni, co tu se mnou stojí,
jsme mlčky „ahoj“ přišli říct
na místa, co nás dávno pojí,
že tenkrát bylo nás tu víc.

8. Čas to vzal (Hop trop)

1. Dmi B^b Dmi
Nádraží večerní, kde nikdo z lidí úsměv neoplácel,
 B^b F
vlak, co jsme jeli s ním, tady končil a zas do města se vracel,
 Ami Dmi
a my dva [: s bráchou šli jsme dál. :]
2. Nás budil v trávě den, my vídali, jak stromy ráno brečí,
a do plamínků jen mlčívají spolu stejnou řečí,
je to tak [: dávno a čas to vzal. :]
- R: F Gmi Dmi
Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků,
 F Gmi B^b
postavy shrbený, co při hledání zašlejších okamžiků
 Ami Dmi
chtěly se [: toulat po hvězdách. :]
3. Písničky vohraný, co zpíval se mnou, opsal z mého bloku,
mý hlavě děravý napovídá občas náskou sloku,
léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.
- R:
4. Náš vymyšlený svět byl bez tupců a taky bez chytráků,
šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádném obchodáku,
třeba jen [: volnost na cestách ... :]

9. Delegace (Hop-trop)

1. Ami E Ami
Začalo to celkem nevinně,
 G C
když na zvláštní dráhu Ruzyně
 G C
velikánský letadlo si sedlo,
 E Ami
pilotům se brzdit nepovedlo.
2. Z Unhoště když éro přitáhli,
z dvířek trupu žebřík vytáhli,
vzácný hosti z rovníkovy země
lezli z TU-čka, přátelsky se tlemě.
- R: G C
Vítali je vyčůraný panáci,
 G C
školní děti, kudrnatí študáci,
 Ami E Ami
vopaskama utazený vojáci
 E Ami
spolu s lidma, co nemaj' nic na práci.
- R: Súl a kudlu podala jim krojovaná selka,
aby skývu zakrojili z bochníku,
selku vzali do auta a sláva byla velká,
mávaly jim davy z chodníků.
3. Mercedeskou vjeli do Šárky,
selce vorvali z kroje korálky,
potom plaňky z plotu koupaliště
začali přiklášat na vohnišťě.
4. Dým ze šáreckýho oudolí
varuje teď celý okolí,
že tam v lůně divý vegetace
vegetuje náká delegace.

10. Do mraků (Hop trop)

1. G D G D
Zase vlahej vítr stromům větve rozkejval,
 G D Emi D
kytkama voněl stejně, jako kdysi jsem to znal,
 Emi C G D
a slunečnice u plotů si stály v zahradách
 G D G D
[: a tráva byla hebounká, když jsem si na ni sáh' :]
 Emi C
pak se do ní posadil a:
- R: C G C G
[: Koukal se do mraků, koukal se do mraků,
 D G
jak nebem klidně jdou. :]
2. Já tak dlouho, jak jen žiju, znám už tenhle kraj,
lidi, co všechno dovedou a dobrý srdce maj',
z nich nikdo mě už nezná za tu dlouhou řádku let,
[: co já se světem protloukal, abych konečně se teď :]
do tý trávy posadil a:
- R:
- R:

11. Dvě noty půlový (Hop trop)

1. D G
U chaty v údolí dvě noty půlový
 A^7 D
vandrák si na basu hrál,
 G
bylo to žůžový, nikdo však nepoví,
 A^7 D
komu a kde basu vzal,
 Emi A^7 D Hmi
pucejře na rukou měl, jak celej zpocenej dřel,
 Emi A^7 D A^7 D
do blba zíral a na lesy zpíval, že trnul, kdo vokolo šel.
- R: D G D
Nebylo v chajdě hnutí, když do drátů jsem sáh',
 G D
a tak svý dřevo dutý vytáh' jsem na práh,
 Emi A
má chajda sotva stojí, už náký léta má,
 D G D
a kdo se zpívat bojí, ten ať ji podpírá.
2. Bylo to náhodou, právě se za vodou
ansámbl do kupy dal,
hospoda šilela, kapela kvílela,
čert aby do toho pral,
a ten co se za celej den naučil dvě noty jen,
tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel, taky se do díla dal.
- R:
- R: E A E
Nevadí, že jsme slabí, ne zrovna akorát,
 A E
a že svý songy žabí chceme do svítání hrát,
 $F^\#mi$ H
kdo plíce má, ať zpívá, a klído celej den,
 E A E
a kdo snad nudou zívá, [: ať přijde zpívat sem ... :]

12. Dlouho nejel žádnéj vlak (Hop trop)

1. D Emi
Už dlouho nejel žádnéj vlak,
 D Emi
já ležel v náspu jenom tak
 D Hmi $Emi A$
pod zpola vyvrácenou tabulí,
 D Emi
tam nápis dávno sloupal čas,
 D Emi
kde jsem, to věděl jenom đas,
 D Hmi E^7 A^7
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.
2. Vtom nákej hlas a druhěj s ním
byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtíl strach, co do mě vjel,
dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: „Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?“
- R: D
Tak rád já ruku svoji vložil
 Hmi E
do dlaně, co ke mě vztáh',
 D
čert vem, co dávno už jsem prožil,
 E^7 A
zase stojím pevně na nohách.
3. Tak jsem jim teda všechno řek',
jak vydal jsem se hledat flek
a chtěl se domů vrátit jako král,
jak na dráze jsem zprvu dřel
a ztrhanej jel na sever
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.
4. Já rozmejšlel se spoustů dní:
mám chytit si vlak nákladní,
anebo pod něj lepší byl by skok,
vždyť na něm čertví kam bych jel,
ale pod ním nic nevěděl,
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.

R:

R:

13. Dál šíny zvoní (Hop trop)

1. Dmi Gmi Dmi
Tvoje psaní zpátky se zas vrátí,
 Gmi F
pošťák neví, kde mě hledat má,
 C Dmi
snad mě závěs vod vagónu neumlátí,
 C F
kdo jel na osách, už určitě to zná,
 C Dmi
kdo jel na osách, už určitě to zná.
2. Voko železný mi kolem hlavy lítá,
vždycky dojede ten, kdo se udrží,
na mý dlouhý cestě podruhý už svítá,
[: správněj hoboje tyhle trable vydrží. :]
- R: B^b F C F
Den jarem voní, budí mě houkání,
 B^b F G C Dmi
dál šíny zvoní do mýho zpívání.
3. Zatím nevím, kde tahle dráha končí,
zatím nevím, kde mě osud vyklopí,
jsem jen tulák, co se strašně lehko loučí,
[: kdo to nezná, mě těžko pochopí. :]
- R:
4. Tak ti, drahá, přeju klidný spaní,
nejsem zvyklej říkat slůvka medový,
vím, že jinej už se nad tebou teď sklání,
[: ten ti možná na mě všechno vypoví ... :]

14. Dobrej vítr (Hop trop)

1. Hmi D Emi G
Přejem dobrej vítr lahvím trosečnicků,
 D C D
ať nesou proudy zprávu smotanou,
 Hmi D Hmi $F^\#$
břeh ať nemá skály a slova prosebníků
 Hmi D G D
do rukou správný lidi dostanou.
2. Přejem klidný nebe stěhovavejm ptákům,
ať silný křídla je zpátky donesou,
tratím pevný mosty a volný tratě vlakům,
pošťákům psaní s dobrou adresou.
- R: Emi A Emi A D
Ať každej další den je lepší vždycky aspoň o poznání
 $F^\#mi$ Emi A
a zdání neklamou,
 Emi A Emi A D
ať dočká se i ten, kdo marně zatím touží po setkání
 $F^\#mi$ C A^7
s dívkou hledanou.
3. Přejem cestám, který v úvozech se stáčí,
ať každej poutník má cíle poctivý,
loukám plno květů a lesní ticho spáčí
ve stínu stromů, v rose perlivý.
- R: Ať není nikdy sám ten, kdo si starejch kamarádů váží
a žádný nezradí,
ať zády k pomlívám se postaví a pravdu nepodráží
a správný prosadí.

4.=1.

15. Dvoukolák (Hop trop)

1. $A D A E^7 A E A$
 $D A E^7 A E A$
 Tak už podávej, ať je nacpanej koženéj cestovní vak,
 $D A D A E^7 A$
 deky můžeš pak naházet jen tak na vrzavej dvoukolák,
 $A D A E^7 A E A$
 na vrzavej dvoukolák, co s ním bude pro nás malej svět,
 $E E^7$
 mezek není zlej, tak ho poplácej, nasedej a můžem jet.
- R:** $D A H^7 E^7$
 A že smrdím tabákem, jó, holka, smiř se s tím,
 já ti na oplátku slíbím, že tě nikdy nezradím.
2. Za tím pásem hor, kterej nad obzor stojí před náma jak zeď,
 bude možná líp, nebo pes tam chcíp', nepovím ti zrovna teď,
 nepovím ti zrovna teď, to ne, ale neměj z dálky strach,
 беру flintu svou, kdyby náhodou na tebe snad někdo sáh'.
- R:** A že patříš jenom k těm, co krev maj' harcovnou,
 vrzavýho dvoukoláku udělám tě královnou.
3. Mapu dobrou vem, ať se nelekne ani roklí, kopců, řek,
 na ní prozkoumej, kde je nádhernej velikánskej bílej flek,
 velikánskej bílej flek, ach jó, kam se dostat každej bál,
 kdyby mezek snad utaháním pad', [: po svejch půjdem dál ... :]

16. Fajn džob (Hop trop)

1. $Gmi F Gmi$
 $F Gmi$
 Moje briga má jméno „Ariel“,
 $B^b F$
 řekl kapitán, když mě zval,
 [: prej abych s ním jako lodník jel
 $Gmi F Gmi$
 a džob, co mi nabíd', bral. :]
2. Von veliký prachy mi sliboval,
 čertví, jestli ňáký má,
 [: já nevěřil, a tak žvanil dál,
 že zejtra už vyplouvá. :]
- R:** $G C G$
 $Emi D G$
 Celej den a celou noc
 stožár se pode mnou kejvá,
 $C G$
 chceš to znát - klidně pojd',
 $Emi D G$
 ať víš taky, jaký to bejvá,
 $C G$
 žaludek stoupá vejš a vejš,
 $Emi D G$
 na lodi všechno skřípá,
 $C G$
 do vočí tak jako mořská sůl
 $Emi D G Gmi$
 vostrej vítr mi štípá.
3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
 že by práci pro vás měl fajn,
 [: dejte si říct, to by bral jenom ten,
 kdo je blázen a nemá šajn, :] že:

R:

17. Hajnej Hruška (Hop trop)

1. $Emi C^7 H^7 Emi H^7 Emi$
 $C^7 H^7 Emi H^7 Emi$
 Na pařez já usednu si v lesním pološeru
 $D^7 G D^7 G$
 a na hajnýho vzpomenu si, jenž má hezkou dceru,
 $D^7 G F^# H^7$
 na hajnýho Hrušku a jeho dceru - samej skvost,
 jenže von má pušku a s puškou střeží dcery ctnost.
2. Na pařezu přemejšlím, a dá to velkou fušku,
 jak bych vyzrál na hajnýho, na hajnýho Hrušku,
 na Hrušku a jeho zbraň a křepeláka Azora,
 kterej hlídá jako saň vchod do hájovny ze dvora.
- R:** $Emi C^7 Emi C^7$
 $Emi C^7 Emi C^7$
 A štěká přitom na srnce, na datly i žlůvy,
 $Ami Emi Ami Emi$
 na řuhýka na trnce, na vejry i sůvy,
 $Ami Emi F^# H^7$
 na chudáka vandráka von štěká ponejvíce,
 vidí ve mně pytláka, co líčí na zajíce.
- ***: $Emi C^7 H^7 Emi H^7$
 $Emi C^7 H^7 Emi H^7 Emi$
 Vrr haf, vrr haf, sypej si to, vrr haf, vrr haf, fuj fuj fuj,
 vrr haf, vrr haf, sypej si to, padej pryč a upaluj!
3. Hruška zbystří sluch i zrak a vzkřikne: „Namouvéru,
 zas je tu ten darebák, co zprznit mi chce dceru,
 zas je tu ten chuligán, co slídí, kde je dcerka,
 jenže já se do něj dám a proženu mu perka!“
4. A už běží, v hubě pěnu, dělá dlouhý kroky,
 pušku k palbě připravenu, má v ní srnčí broky,
 letí, letí jeko blesk ze světnice na dvorek,
 ve vočích má divnej lesk i jeho pejsek Azorek.
- R:** Ten, kterej má rád štvance na lišky i kance,
 když vypukne pranice, vždycky v ní má šance,
 on si troufne na zvíře tak, jako medvěd velký,
 a milýho trempíře chce kousnout do pr...avý ruky.
5. Víš, jak vyzrát na hajnýho, ba i na Azora:
 vyštuduju na vrchního lesů revizora,
 až přijedu na kontrolu se služební volhou,
 postavím je do pozoru, což je mojí touhou.
- R:** Počkej, hajnej, povím na tě, že jsi prodal jedli,
 žes' ji střelil nastojatě, a on bude zbledlý,
 „smilujou se, revizore, vždyť mám doma dceru,“
 jenže, Hruško, na tvou dceru já už dávno ... hej, beru!
- Rec:** Tak teda, tatínku, do smrti dobrý, ne?
- ***: A to bude asi všechno, na zdi visí puška,
 pod ní kolíbá mi děcko můj tchán - hajnej Hruška ...

18. Hej! Kapitáne! (Hop trop)

1. Dmi F
Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
 C Dmi
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
 F
proto každěj smeká, na palubu kleká,
 C Dmi
mezi zuby drtí otčenáš.
- R:** Dmi C
Hej! Kapitáne!
 Dmi C Dmi
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
 C
Hej! Kapitáne!
 Dmi C Dmi C
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
 Dmi A^7 D D A^7 D G D A^7 D
sedm galónů, a ty to zaplatíš.
2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

R:

19. Hřívý (Hop trop)

1. Hmi $F^\#mi$
Zavátý cesty do hlubin lesů
 E Hmi
jsou ještě plný vývratů
 D C
a ve větvích se tiše skrejvaj'
 $F^\#$ Hmi
jen spáry dravčích pařátů.
2. Zatím jsou bílý i hory v dálce
a spí i tráva pod sněhem,
tichá je stáj a vostrej vítr
honí se prázdným výběhem.
- R:** D $F^\#mi$ Hmi E G
Až zase hřívý krásnejch koní, dlouhý i krátce střížený,
 D $F^\#mi$ Hmi E $F^\#$
černý i hnědý nebo plavý v ohradách se rozvlní,
 G A Hmi G $F^\#$
jaro se vrátí do našich kopců a všechny stráně vysuší,
 G E G $F^\#$ Hmi
a pevně věřím, že se vrátí taky lidem do duší.
3. Zatím jsou klidný koryta říček,
svázaných ledem do břehů,
po noci zlý pomalu svítaj'
postavy z dávnějch příběhů.

4.=2.

R: G E G $F^\#$ Hmi
+ a pevně věřím, že se vrátí taky lidem do duší ...

20. Hej, Tome! (Hop trop)

1. C G
Dobrej večer, pane, chci najít jeden dům
 Dmi F B^b G
a tohle město už jsem skoro celý prochodil,
 C G
je jako každěj jinej a podobá se stům
 Dmi F G
těch, ve kterejch jste třeba pivo pil.
2. Máte pravdu, pane, má to bejt nákej klub,
to přesně sedí, řek' jste: maj' tam fantastickej sál,
až najdu kamaráda, co místo na náš srub
už jezdí jen na samej country bál, pak:
- R:** F Emi
Zavolám: „Hej! Tome! Co s tebou, ksakru, je,
 F Emi
tak nebuď jak ti, co jsme se jim smáli,
 Dmi C
buď zas ten bezva kluk se srdcem kovboje
 Dmi G
ze srubu v údolí u Orlí skály.“
3. Sedím venku, Tome, tak dělej, noc je blíž,
já nechci dlouho čekat, už jsou schody studený,
vlak jede každou chvíli a, snad se nezlobíš,
mám s sebou i tvý věci sbalený.

R:

21. Chvíle (Hop trop)

1. Emi Hmi
Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
 Ami Hmi Emi
chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',
 Hmi
toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
 Ami Hmi Emi
a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.
2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
slunce, když do korun stromů začlo se drát,
stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.
- R:** A Emi
Ty rána s vůní borový smůly
 A Emi
měly by zůstat navždycky v nás,
 C Hmi
ty rána s vůní sekaný trávy
 C Hmi Emi
a ohně, co právě pomalu zhas'.
3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
jak je to nádherný, léto před sebou mít,
spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj'
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

4.=1.

R:

22. Jih australskej (Hop trop)

1. D A D A
Jó, jih australskej - domov můj, hola hou, hola hej,
 D $F^\#mi$ A D A D
Hornův mys jen vobepluj k jižní Austrálii,
 G D^7 G D^7
má máma píše posedmý, hola hou, hola hej,
 G Hmi D G D G
zanech moře, vrať se k ní, k jižní Austrálii.

R: G C G C G C G
Králi vod, slyš píseň mou, hola hou, hola hej,
 Hmi D G D G D A D
vzhůru cestou houpavou k jižní Austrálii.

2. Snad někdy radši nežil bys, hola hou, hola hej,
loď když míjí Hornův mys k jižní Austrálii,
mý ženě tryská slzí proud, hola hou, hola hej,
loď když vidí z dálky plout k jižní Austrálii.

R:

3. Já musím v očích moře mít, hola hou, hola hej,
houpat se a whisky pít, k jižní Austrálii,
jó, jih australskej - domov můj, hola hou, hola hej,
Hornův mys jen vobepluj k jižní Austrálii.

R:

23. Já ho znal (Hop trop)

1. C F C F
Byl to nekonečný den, kdy se z letních barev jen
 Emi F C
ven oknem šedý všechno zdálo,
 Dmi G F C
u krajnice postával, zbytečně by nemával
 Dmi F G
rukou pár že je moc málo
2. Ve dvou potom na zádech, smír a rány na kloubech,
ten jeho vůz my spravili až k ránu,
proč bych čekal za to vděk, usmál jsem se a pak řek':
doma nečekej slavobránu.

R: Dmi G F C
Já ho znal, vždycky stál na stejném fleku,
 F C Dmi G
my měli stejnou štreku i cíle pro náklad,
 Dmi G F C
záda hřál mu, když spal, motor přes deku,
 F C Dmi G
svou asfaltovou řeku si chvíli nechal zdát.

3. Tahal pětadvacet tun, z proudů šesti jako strun
dva krajní vybíral si tóny,
nebyl na kámoše čas, míjeli se jen o vlas,
světlem se zdraví kamióny.

R:

4. Když pak nemoh' jet už dál a co chvíli usínal
a v polospánku přejížděl i čáru,
proč se honit jako chrt, jó, tak dát si kafe hlt,
brzda, a sáhnul po cigáru.

R:

24. Jasný jak facka (Hop trop)

1. Emi D C
Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče
 G D G
a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,

D Ami H^7
na lodi jak by měla přijít velká bouře,
 Emi D C Emi
to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

R: Emi G D
Jasný jak facka, země je placka

Ami G
a kolem dokola jen oceán,
 Emi A
do tisíc láter, tvrdil to páter,
 C F D

a to je víc než kapitán,
 G D
ten když si nahne, hned ho to táhne

Ami G
pořád na západ do Indie,
 Emi A
po zlatě prahne, skončí na ráhně
 C G

a dýl než tejden nepřežije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
presvědčit vorvané anebo mořskou krávu,
že kdo se jednou vydal do neznámých proudů,
dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

R:

25. Já kdysi v dokách (Hop trop)

1. Dmi Ami Dmi F
Já kdysi v dokách jsem potkal chlápka,
 Gmi C Ami
měl pichlavý voči jak vostatnej drát,
 Dmi Ami Dmi F
docela vypadal na tichošlápka,
 Gmi C
dobráka hledal, co šel by s ním hrát.
 G Dmi

R: G Dmi
Nosíval karty se značeným rohem,
 C G
v rukávu měl eso náhradní,
 Dmi C B^b
že prej by vyhrál nad samotným Bohem,
lepšího nezná kraj západní.

2. Řeknu vám, silnej to byl na mě tabák,
nevěděl, že jeho figle už znám,
chtěl ze mě vydrít i poslední drobák,
kterej mi zbyde a do hry ho dám.

3. Vobrázky rozdal a ztuhly mu rysy,
když já vytáh' svoje a eso mu vzal,
začal se šprajcovat, povídám: „Jdi sil“,
kolem pár chlapů a každej se smál.

R:

4. Dva tejdny chodil a byl z toho špatnej,
aby měl prachy, tak drobátko krad',
když ani vejprask mu nebyl moc platnej,
šoupli ho za lígr, do mlejna spad'.

R:

26. Jonatán (Hop trop)

1. Když jaro zařukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.
- R:** Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát milí
se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.
2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvouh ká-
noích,
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každěj časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jádýrka vozíval.
- R:**
3. Když léty unaveněj do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

- R:**
4. Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj'
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj'.

27. Je to děs (Hop trop)

1. Navštívil jsem přepážku, vyplnil jsem přihlášku,
napsal jméno, stav a věk, a pak přímo pod kolek,
a pak přímo pod kolek číslo bot a domu.
2. Doktor jenom rukou máv', dal mi štempl, že jsem zdrav,
celkově až na hlavu, ale jinak že mám postavu,
jinak že mám postavu, dělám přeče v lomu.
- R:** Je to děs, život-pes na mě vyzrál zase,
vyhláška dopravní těžká nezdála se,
je to děs, život-pes na mě vyzrál zase,
prachy mi propadly, jsou ve státní kase.
3. Jezdit totiž za tetou chtěl jsem se svou babetou,
teta, co je z Nymburka, mně i sobě do turka,
mně i sobě do turka dává prcka rumu.
4. Teď už aspoň jedno vím: na benzínu ušetřím,
díky tomu poznatku pro maličkou placatku,
pro maličkou placatku skočím do konzumu.

R:

28. Joe Ventil (Hop trop)

1. Jó, minulej rok tou dobou, kdy led už pomalu tál
a z hospody voknem táhnul šedej mor,
Joe Ventil s orlí skobou si osmý pivo dal,
detvu vzal, to musí bejt luxus tabák, žádněj šmejd,
vokolo hlídal požárnickej sbor,
chcípaly mouchy a praskaly futra, fuchsie začaly schnout,
pípy se vohly, mně prachy šlohli - Vesuv Monster Show.
2. Vyčadil stovku cigár, o táce vařana tip',
řek' si, že dejchat kyslík byl by fór,
litoval pak, co udál, v hospodě bylo mu líp,
praštil s ním hned první vdech, natáh' péra, bídněj zdech',
alias Ventil - Tonda z Vopičích hor,
velikej funus, žádněj brěč, trapeři chystaj' flám,
bude to velká pivní zteč - Joe Ventil in memoriam.

29. Kamínek (Hop trop)

1. Už ztichlo celý okolí a stromy měly dlouhatánskej stín,
já jen tak lesním údolím brodil jsem se trním ostružin,
pak záda hladil o skálu a kamínek z ní nožem vylomil,
co dražší než hrst opálů v tu chvíli pro mě doopravdy byl.
2. Pak jenom se svou samotou, když slunce v dále zbejvalo jen púl,
já psal si notu za notou, pár tónů, co jsem ptákům ukrad-
nul,
až budu jednou na štíru a písničky svý všechny vyzpívám,
ten zmačkanej kus papíru snad najdu, šťastnej, že ho ještě mám.
- R:** A kdyby třeba vítr mně papír s ptačí písničkou chtěl vzít,
do kapsy stačí sáhnout a kamínkem ho dobře zatížit,
pak tichounce si hvízdát a rukou lehce struny rozehrát,
vždyť nejsou nutný slova, k tý kráse byl by hřích nějaký psát.
- *: Už ztichlo celý okolí a stromy měly dlouhatánskej stín ...

30. K horám (Hop trop)

1. Vyprahlá a rozpukaná zem, jinej dávno by zpátky obrátil,
Ami F Dmi F B^{b7} E⁷
vozy plání jely dál, první já jsem koně hnál,
F G Ami
za mnou přítel, co mi ještě zbyl.
- R: K horám, k horám, dál, kam cesty nevedou,
F Emi Ami Emi F
G Dmi Emi Ami F
k horám, k horám, dál pak sami jen ve dvou,
Emi
všechnu bídu, lež a zradu za tím všivým prachem vzadu
F Ami
nechali jsme někde v dálce za sebou.
2. Jednou já svůj román budu psát, k tomu stránek tisíc ne-
stačí,
slova správný najdu snad, jak nás tenkrát začlo hnát
všechno, co jen srdce mrzačí.
- R:

31. Kláda (Hop trop)

1. Celý roky prachy jsem si skládal,
Hmi
D A Hmi
nikdy svého floka nepropil,
D A Hmi
vod lopaty měl vohnutý záda,
A Hmi
paty od baráku jsem neodlepil,
D A Hmi
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
D A Hmi
tohle já už dávno pochopil.
2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekyru jsme svoji každě doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.
- R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej,
G D Emi Hmi A Hmi
G D Emi F[#]
s tou si, bráško, netykej, netykej!
3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.
- R:

32. Kulatý obdélníky (Hop trop)

- R: [: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,
D
A⁷ D
fialovej les a žlutá voda. :]
1. Pojď se mnou, ty moje poupě,
D
A⁷ D
já ukážu ti opiový doupě,
tam v těžkým dýmu omamnejch jedů
A⁷ D
uvidíš fialovej les a žlutou vodu.
- R:
2. Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
dva kufry algeny dostal jsem za chatu
a potom za auťák LSD lopatu.
- R:
3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
konečně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.
- R:

33. Liberátor (Hop trop)

1. Sedával v parku, sám, jen s lahví piva,
G C G
C D
kterou si koupil kousek vedle v konzumu,
C G
ten starej pán, co vobčas na nebe se díval
Ami⁷ D
pohledem hodně zmatenýho rozumu.
2. Na saku, který z popelnice vybral,
medaile, rády, kříže, vodznak R.A.F.,
už vůbec nevypadal, že by válku vyhrál
potom, co nad průlivem vyplivoval krev.
- R: Život je Liberátor temnou nocí hřmící,
C E Ami
C G
a ty jen čekáš, kdy tě dostanou,
C E Ami
i když tě chrání pevnost létající,
C D
jiní s ní schválně špatně přistanou.
3. Nějaký láhve, který občas našel,
za jeden Staropramen zase vyměnil,
krámem byl slyšet jeho jáchymovskej kašel,
to, co měl za sebou, by kdekdo nepřežil.
- 4.=2.
- R:
- *: Život je Liberátor temnou nocí hřmící,
C E Ami
C G
a ty jen čekáš, kdy tě dostanou ...

34. Lodníkuv lament (Hop trop)

1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
vozenit se, vzít si ňáskou trajdu copatou
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R: Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R: Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R: Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

35. Louisiana (Hop trop)

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
a na šifu křížit svět ho neleká,
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',
ať na tu chvíli dlouho nečeká.

R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,
bílá Louisiana, jako víra pevná loď,
podepiš a s náma pojď, taky hned si z bečky nahni na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

R: Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

R:

36. Mokřý duše (Hop trop)

1. My seděli to zamračený ráno
u řeky, jen kousek za městem,
na obrácený lodi, u grogu, jak to chodí,
se vysmívali všedním starostem.

2. Ta kytara, co dal mi s sebou brácha,
kteřej říkal: „Moc ji nevomlat!“,
za všechny prachy stála, hlavně, že trochu hrála,
ta překlížková hrůza, laď jak laď!

R: Partu cvoků, co maj' duši mokrou,
život jednou do cesty mi dal,
[: jsem rád, že to tak bylo, to se mu podařilo,
sám bych si snad líp nevybral. :]

3. Na břehu kalný spěchající vody,
kolem který vede stará trať,
my zpívali a hráli jen vo tom, co jsme znali,
a i když trochu falešně, tak ať!

R: + partu cvoků, co maj' duši mokrou ...

37. Město (Hop trop)

1. Já město znal, kde končívá dráha,
a, jak se zdálo, končil taky svět,
ulice prázdný, klikatý a šedý
jak život, kterež tady každej nějak ved'.

2. Tam někdo snad i studny přiotrávil,
lidi se báli čistou vodu pít,
lidi se báli čistou pravdu říkat
a srdce doširoka otevřený mít.

R: Pravda, ta bejvá jako utrženéj vagón,
jednou se valí a už nejde zastavit,
dopadá bídně ten, kdo brzdit se jí snaží
nebo ji za jízdy chce z tratě vyhodit.

3. Já město znal, a není to tak dávno,
kde už si řekli: dál tak nejde žít,
kde už si řekli: nejde se jen dívat,
jak někdo pokouší se pravdu oběsit.

R: + nebo ji za jízdy chce z tratě vyhodit ...

38. Málem tekla krev (Hop trop)

1. Když vyřádit se chtěli a trochu vzruchu mít,
 D Hmi D $F\#mi$
 Hmi $F\#mi$ G A
to jednou chlapi u rezný se všichni začli přít,
 D Hmi D $F\#mi$
kdo umí zařvat nejvíc a hlas má jako lev,
 Hmi $F\#mi$ $G(D)$ (G) $A(D)$
tak hádali se dlouho a [: málem tekla krev. :]

R: Hmi E^7 A D
 G D A D C D
Ať kdo chce co chce říká, tahle díra ospalá
že by někdy tohle poznala, nemá pamětníka.

2. Hned začly padat sázky - sto krav a zlatěj důl,
pod penězma už prohejbat se málem začal stůl,
v tý haldě cennejch lejster i já svou trošku měl,
a přiznávám se rovnou, že [: řvát jsem neuměl. :]

R:
3. Jen odmávli to klání, v tu ránu začal běs,
na řece ledy praskaly a lálal se i les,
pár balvanů se hnalo od nedalekejch skal,
v tom ryku ani nebožtik by [: mrtvej nezůstal. :]

- R:**
4. V tom, že jsem lehce vyhrál a všechno pěkně shráb',
 E $C\#mi$ E $G\#mi$
 $C\#mi$ $G\#mi$ A H
mi pomoh' ostře ládovanéj šestirannej kráp,
 E $C\#mi$ E $G\#mi$
je marný všechno řvaní, je marný všečen křik,
 $C\#mi$ $G\#mi$ $A(E)$ (A) $H(E)$
na tohle asi v životě z vás [: každěj už si zvyk'. :]

R: $C\#mi$ $F\#^7$ H E
 A E H E D E
Ať kdo chce co chce říká, tahle díra ospalá
že by někdy tohle poznala, nemá pamětníka.

39. Nultej poledník (Hop trop)

1. Mraky šedý jak olověný závaží
 E
 $F\#mi$ H^7
přines' vítr, co listí začal vát
 $F\#mi$ H^7 E_{sus4} $C\#mi$
na perón zapomenutýho nádraží,
 C $F\#mi(Ami)$ $H^7(E)$
kde na tvůj vlak já jsem čekal tolikrát.
2. Roky běží a trať už dávno zarůstá,
keře šípků tu rostou v kolejkách,
smutnej dům, ve kterým nikdo nezůstal,
když vagonů pár odjelo posledních.

R: E Hmi^7 $F\#mi$ H^7 $F\#mi$ H^7
 E Hmi^7 H^7
Vím ale jenom já, že nultej poledník to místo protíná,
jednou zastavil ten vlak a když jsem tě uviděl,
 $F\#mi$ H^7 E
pro mě první vteřinou začal den.

3. Tak tu stojím a zase hlavu otáčím
jako dávno k rozbitejm hodinám,
místo růží v ruce kytku bodláčí
a v krku stáhnutým jen hořký sucho mám.

R:

40. Nehrálo se o ceny (Hop trop)

1. $F\#mi$ $C\#mi$
Měli jsme bundy zelený,
 D A
někomu občas lezly krkem,
 Hmi E^7
kdekdo si o nás myslel svý,
 Hmi E^7
jako by nikdy nebyl klukem.
2. Vod lidí pohled kyselej
a kam jet, to nám bylo volný,
každěj už hrozně dospělej,
i když to věkem bylo sporný.
 D

R: Když na nádraží při pátku
 A
nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,
 D
víc než milión v prasátku
 A
bylo nabídnutí cigarety pouhý,
 Hmi
tam vo zábradlí vopřený, dvě kytary
 E^7
a syrovej sbor hlasů,
 Hmi
tam nehrálo se o ceny,
 E^7

- ale pro radost a ukřácení času.
4. Jméno si každěj vysloužil
a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakěj kdo z nás byl,
stálo, jak bude přiléhavý.

R:
5. Přesto, že každěj jinam šel
životem úspěchů i pádů,
[: těžko by asi zapomněl
 (A)
na partu dobrejch kamarádů. :]

41. Ohradník (Hop trop)

1. Dmi G B^b F
Už sníh se ztrácí ze strání a zem začíná žít,
 Dmi G B^b F
jenom blejsklo slunce do louží, už parfák na nás vlít',
 B^b F B^b
toho flákání prej po farmě má právě akorát,
 Dmi F G Dmi
proto: „Chlapi, skočte do vozů a natáhneme drát.“
2. Ty auťáky maj shmilej rám a rozrchtanej plech,
dva džípy z války poslední jen stěží chytaj' dech,
kolikrát mi ten můj nechtěl jet, kolikrát bych do něj kop',
ale ohradníky stavím rád, je to náš jarní džob.

R: Dmi B^b F C
 B^b F C
Stovky ran palicí a kůly budou stát
pro míle dlouhý vedení,
 B^b F C G
dvě stopy nad zemí pak izolátor dát,
 Dmi F Ami Dmi
stáda nám ohlídnají dráty měděný.
3. Až pak za struny drátěný ten ohradníku drát
bolavý ruce vymění a večer začnou hrát,
budeme si všichni zpívat a spánek okradem,
ale ráno, až se rozední, tak zase dál se hnem.

R:

42. Obchodník s deštěm (Hop trop)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & D \end{array}$
 Vzpomínám - jednou, to přišlo k nám vedro,
 že jabka se na stromech začaly pít,
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & D \end{array}$
 a v potocích sucho, jen kámen a písek
 a prach místo vody, co měla tam týct.
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & D \end{array}$
 Už dobytek v noci nás ze spaní budil
 a řvaní to stěží už dalo se snýst,
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \\ \text{Ami} & G & C & G \end{array}$
 my chlapem, co tady se objevil k ránu,
 pak lehce a moc rádi dali se svíst.
- R:** $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & D \end{array}$
 „Když každěj dá dolar,“ nám řek' tenhle koumák,
 „znám starý kouzlo a dešť přivolám,“
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & D \end{array}$
 za jeden kulatej zkusit to stálo,
 na svý si přišel - co zbejvalo nám?
2. Navečer vobzor se vybarvil duhou
 a sloup suchý trávy a prachu se zved',
 tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou,
 co stálo mu v cestě, to rozbil a smet',
 jak seděl chlap s námi, řek' mý sestře Líze,
 že neviděl žádnou, co vo ni by stál,
 a jestli mu aspoň dost malinko věří,
 že jedině s ní by se vydat chtěl dál.
- R:** Najednou ticho a tma jako v hrobě,
 blesky a hromy - a začalo lejt,
 takovej psí čas, že do svojí boudy
 i náš vlčák Johnny hned zalez' se skrejt.
3. Vtom vrznutí dveří, v nich zmáčeněj klobouk,
 nám plechový hvězdy blejsk' do vočí třpyt:
 „Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem,
 a hloupostí nech, jestli chceš aspoň žít!“
 Za podvodný kousky se létama platí,
 přesto jsme chlápka pak nechali jít,
 svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš,
 nutný je věřit a strašlivě chtít.

43. Ovce (Hop trop)

1. $\begin{array}{c} C \\ D^7 \quad G \\ F \\ C \end{array}$
 Jsou už ovce ostříhaný a jsem s vlnou v městě sám,
 rád bych si tu ženu našel, to vám, hoši, povídám,
 všechno, co má nohy dvě, láká zrak můj toužící,
 $\begin{array}{c} C \\ G \quad C \end{array}$
 třeba jenom malej klokan, jen když háže zadnicí.
- R:** $\begin{array}{c} C \\ D^7 \quad G \\ F \\ C \end{array}$
 Tak jen zabal ten svůj krám, koukej, ať jsme venku už,
 já na venkov tě vezmu a ukážu ti buš,
 $\begin{array}{c} C \\ G \quad C \end{array}$
 lepšího co můžeš chtít, šanci ber a jen to zkus,
 pojď a začni kočírovat ten můj dobrej volskej vůz.
2. Já mám, hoši, prachy na vůz, bude s velkým spřežením,
 a já budu spokojenej hnedka, když se ožením,
 už jsem vzkázal do věznice, prej si můžu vybrat kus,
 nemam váhat s offsiderkou, když mám dobrej volskej vůz.
- R:**
3. Žitnejch placek s hovězinou, jó, těch obstarám si dost,
 pudink v škopku navaříme, a ten bude prostě skvost,
 všichni známi můžou tančit, pěkně šlapat volskej trus,
 k tomu budou zvonce zvonit, ty, co zdobí volskej vůz.
- R:**
4. Spoustu dětí naděláme, a na to my chceme dbát,
 že tu bude macek Maggie a s ní dlouhonohá Pat,
 že tu bude pružnej Joe, taky nezdolnej kluk Mike,
 moji milí Australáci, přece máme na to cajk.
- R:**

44. Povídej chvíli (Hop trop)

1. Kolik telefonů může ještě tohle město mít,
všechny byly neúprosně němý,
já volal marně ze všech ulic, ale ještě zkusím jít
dolů, až do metra, do podzemí.

R: Kolem uspěchaný dav, každé sám a nemá čas,
proto odsud volá tolik lidí,
ozvi se, nevádi mi, že budeš mít uškrcenej hlas,
možná ani nevíš, jak mi chybí.

*: Povídej chvíli jenom tak po drátě,
povídej chvíli a o čem chceš,
povídej dlouho a třeba o sobě,
když jiný téma nenajdeš.

2. Další spolykaný mince, ale na lince je klid,
poruchy a zvuk rádia z dálky,
ze zdi vytažená šňůra a liduprázdnej byt,
klíče, který ležej' na dně schránky.

R:
*:

3. Kolik telefonů může ještě tohle město mít,
všechny byly neúprosně němý ...

45. Piáno (Hop trop)

1. Kam se schová člověk, neví, když je dusno k zalknutí,
ulice jsou zaprášený a průtrž mračen k spadnutí,
já měl zrovna ale kliku, i když peněz pomálu,
před bouřkou jsem zapad' vmžiku do parádního lokálu.

R: Že mi sedřou chlupy z kůže, chvíli měl jsem nahnáno,
než mě u zdi udivilo prapodivný piáno,
u piána bylo prázdný polstrovaný štokrle,
štangasti i vrchní na mě nekoukali nevrle.

2. Do kouta jsem k němu zalez', rozšoupl se pořádně,
všechny klapky mělo bílý, zato mu hrály bezvadně,
na ten pajzl - žádná láce rád bych velkou chválu pěl,
vždyť jsem tady snil a smál se, všechny smutky poztrácel.

R: Že mi sedřou chlupy z kůže, chvíli měl jsem nahnáno,
než mě u zdi udivilo prapodivný piáno,
na ten pajzl - žádná láce rád bych velkou chválu pěl,
vždyť jsem tady snil a smál se, všechny smutky poztrácel.

46. Překvápko II. (Hop trop)

1. Když došlo k tomu koupání, kytaru kraulem dohání,
já sebou pleskám jako ryba v parku,
to kdybych byla věděla, vyměnila bych manžela
spíš, nežli pevnou zem za tuhle bárku.

2. Ani pochod Praha-Prčice mě neděsí jak Lužnice,
i když mi říkáš: „Oporu máš ve mně!“
Jak rejduješ to do roští, já chtěla bych bejt na poušti,
a ty mě nutíš nedržet se země.

3. Prej následovat manžela by žena váhat neměla,
co dělat, když mám vodychtivou půlku,
tak za to milý překvápko ti budu říkat „potápko“,
zděšením mi lezou oči z důlků.

4. Vám, děti, Jano, Robíku, přivezou mámu v truhlíku,
pro tátu začnou lepší časy rázem,
leč zázrakem jsme dojeli a všichni byli veselí
a ze všeho nejvíc ten můj starej blázen.

5. Jestli chce, tak po roce prubnem si keňu v potoce,
podmínku mám, záchrannou chci vestu,
jinak ať hledá v rubrice pod značkou „háček - vodnice“
společnici pro vražednou cestu.

47. Překvápko I. (Hop trop / Pedro Mucha)

1. C Ami Dmi G^7 C Ami Dmi G^7
Zaslech' jsem, že tutově v Praze pět na Smíchově
 C Ami Dmi G^7 C C^7
někdo střílí indiánskou loď,
 F C^7 F C^7
hned napadlo mě bleskově, že po důkladný opravě
 F C^7 F G
s ní překvapím svou milovanou choť.
2. Já nezaváhal chvíličku, co chtěl by za tu věcičku,
hned s majitelem vyjednávám sumu,
říkal, že díky požáru má jen tu loď a kytaru
a k ní mu chybí aspoň doušek rumu.
3. Tak do nejbližší Jednoty já začal nosit hodnoty,
byly toho dvě narvaný tašky,
už mám tě, moje kocábko, pro moji drahou překvápko
mě stálo tankrát čtyřicet dvě flašky.
- G D^7
R: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
 G
přestože vodákům v ČSD nepřejí,
 C Cmi G
řeka nám píseň bude hrát,
 D^7 G
že lodě nechtěj' nikde brát.
4. Den nato jsem pak z moskviče, co půjčujou nám rodiče,
vyndal dva-tři nepotřebný díly,
co neudělat pro lásku, já pro tebe, můj vobrázku,
se nerozmejším nikdy ani chvíli.
5. Šoupl jsem do své aktovky dvě fungl novy mlhovky,
pár součástek a taky litřík Arvy,
vše vyměnil za lepidlo, pět latí, šrouby, tužidlo
a hlavně pikslu bleděmodrý barvy.
6. Už starodávná tradice říká, že právě Lužnice
vodáků je každoročně Mekkou,
v den D u mostu v Suchdole: „No to je voda, tý vole!“,
my zírali nad rozvodněnou řekou.
7. Aby ti, co koukaj' okolo, nám neříkali „prdolo“,
my do své lodi flegmaticky vlezli,
že přišlo velký koupání a vo šutráky drncání,
to nevádí, aspoň jsme se svezli!
- R:** Koukáme spolu tam dolů tou peřejí
na trosku lodě, co volně proud nese ji,
řeka nám píseň bude hrát,
zbyla nám žížeň akorát.

48. Poslední kroky (Hop trop)

- A^7 D
1. Mráz štípá, já vlíknu se jak šnek,
 A^7 D
i ten šnek by mi snad dal teď v chůzi flek,
 A^7 D D^7
tím nechci říct, že bych se cesty zřek',
 Emi A^7 D
a tak se táhnu sněhem dál.
2. Můj kámoš už se dávno někam zdejch',
mám po něm jen pár pastí rezavejch,
sníh zavál stopy nohou pajdavejch,
divím se, že jsem o něj stál.
 D $F^\#mi$ G A^7 D
R: Jen dvanáct mi zbejvá ujít mil,
 $F^\#mi$ G A^7
tam prodám, co jsem nalovil,
 G D Hmi
za hrst bídnejch centů, co za kůže mi daj',
 D A^7 D
pět stop do zmrzlý hlíny mý kosti pochovaj'.
3. Svůj úděl jen tak jsem přežít moh',
byl tvrdej a trnitéj jak hloh,
na krku pět křížků, už nejsem mladej hoch,
abych se svýho konce bál.
- R:**
4. Můj hrob jenom tráva bude krejt,
tam kříž ani kámen nesmí bejt,
můj pes na tom místě bude vejť,
to abych nebyl tolik sám.
- R:**

49. Podběl (Hop trop)

- D Emi
1. Podběl mi z pangejtů mává
 D
šedivým ránem přikrytej,
 Emi
mrholí, a z mlhy závoj
 D
je na mě schválně ušitej.
2. Mizerně skrz něj se kouká,
už celou noc mám za sebou,
abych neusnul, tak si broukám,
a dýzl klepe pode mnou.
 G
- R:** Ráno, až se slunce nad obzorem ukáže
 D
a všem hospodskéjm u silnice poví,
 C D
že by sis chtěl u nich kafe dát,
 G
tak si dodej ještě trochu kuráže,
 D
jseš chlap, kterej čas neúnavně honí
 C D
[: a svou káru musí taky hnát. :]
3. Den už se pomalu blíží
a tma je špatnej společník,
nejhorší ve chvíli zrádný,
na jaký dávno jsem si zvyk'.
4. Až zvednu od čáry bílý
konečně oči znavený,
pohládím tu, co na mě čeká,
a budu patřit jenom jí.
- R:**

50. Podraz (Hop trop)

1. $\begin{matrix} \text{Ami}(C) & & C(\text{Ami}) \\ \text{E}^7 & \text{Ami} & \text{E}^7 & \text{Ami} \end{matrix}$
 Zatoužil jsem včera za kliku vzít u nočního podniku
 s balíčkem oběživa, hou hou, s balíčkem oběživa,
 $\begin{matrix} C \\ \text{E}^7 & \text{Ami} & \text{E}^7 & \text{Ami} \end{matrix}$
 žízeň už na mně klečela, nebylo jistý docela,
 že Lojza točí piva, hou hou, že Lojza točí piva.
2. „U lípy“ tma jak ve stole, židle vobrácený na stole,
 jó, to byl smutnej vobraz, hou hou, jó, to byl smutnej vob-
 raz,
 tak před hospodou zavřenou s náladou rázem zkaženou
 řek' jsem si: to je podraz, hou hou, řek' jsem si: to je pod-
 raz.
 $\begin{matrix} G & & C & & G & & C \\ \text{E}^7 & C & \text{E}^7 & & \text{E}^7 & C & \text{E}^7 & C \end{matrix}$
- R: A že jsem nejlepší a žádná dvojka, mistr světa, hvězda zločinu,
 vedoucí výčepu Alois Chvojka zapláče, zatímco já prchnu po činu.
3. Ránu jsem dal pěští mamutí a skel ve vokně křachnutí
 rámusu dělalo fúru, hou hou, rámusu dělalo fúru,
 přes květináče shozený a cáry záclon uzžený
 dělal jsem inventúru, hou hou, dělal jsem inventúru.
- R: Pozdě jsem ráno pak honil bycha,
 když mě tam na židli našel spát
 Lojza, co klidně do mrtvého ticha
 nade mnou na útenku začal počítat.
- Rec: $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{E}^7 \\ \text{E}^7 & \text{Ami} & \text{E}^7 & \text{Ami} \end{matrix}$
 Tak to máme: pelargonie - sto, jedno vokno - dvě stě,
 záclony pak tři sta, a jeden Pražskej výběr, hou hou,
 a jeden Pražskej výběr, hou hou, a jeden Pražskej výběr.

51. Pošťák (Hop trop)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & F \\ C & Dmi & \text{Ami} & \text{E}^7 \end{matrix}$
 Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,
 psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',
 $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} & F \\ C & Dmi & \text{Ami} & \text{E}^7 \end{matrix}$
 z váčku jsem lovil pár centů a šef mi vtom řek':
 pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & F \\ C & Dmi & \text{Ami} & \text{E}^7 \end{matrix}$
 sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,
 brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mi: „Buď fér!“
 $\begin{matrix} A & D & A \end{matrix}$
- R: Pošťák se má, za známky neplatí,
 $\begin{matrix} D & C & \text{E}^7 & A \end{matrix}$
 hlavně když se s pytlem prachů někam neztratí,
 $\begin{matrix} D & A \end{matrix}$
 pošťák se má, a když se neztratí,
 $\begin{matrix} D & C & \text{E}^7 & A \end{matrix}$
 za pět roků utopený sáně zaplatí.
2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo nák dřív,
 led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,
 místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,
 dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,
 zázrakem živej pak dostal se na druhej břeh
 bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.
- R: $\begin{matrix} A & D & A & D & C & \text{E}^7 & A \end{matrix}$
 La la la ...

52. Příběh (Hop trop)

1. $\begin{matrix} A & E & \text{Emi} & F^\# \\ Hmi & & \text{E}^7 \end{matrix}$
 Řeka měla barvu hlíny, kterou přinášela z hor,
 a jen podvečerním tichem vlak si houknul u závor.
2. V zubech suchý stýblo trávy, který podzim pozlatil,
 já si válel kosti líný a o jedný holce snil.
 $\begin{matrix} A^7 & D & H^7 & \text{E}^7 \\ A^7 & D & H^7 & \text{E}^7 \end{matrix}$
- R: Která pomůže mi najít pod mý nohy pevnou zem,
 ale brát mě musí jenom takovýho, jakej jsem,
 $\begin{matrix} A^7 & D & H^7 & \text{E}^7 \\ A^7 & D & H^7 & \text{E}^7 \end{matrix}$
 vím, že tenkrát se mi zdálo, jak bych ji už léta znal,
 najednou tam byla se mnou a já písničky svý hrál.
- R: V každý příběh obyčejnej, byl jsem někdy v něm i já,
 kterej všechno, co jí dluží, ani zlatem nesrovná.
4. V každý smůla byla se mnou, i když přišel tvrdej pád,
 možná stokrát já se zvedal, stokrát pomohla mi vstát.
- 5.=1.

53. Příbuzná (Hop trop)

1. $\begin{matrix} Hmi & & \text{E}^7 \\ G & A^7 & D \\ F^\# & Hmi & \text{E}^7 \end{matrix}$
 Bylo jich víc, já kouřil snad už sedmou,
 písničku psát je někdy těžší, než se zdá,
 tak dal jsem do ní, co vyprávěl mi jednou
 (F#) G(Hmi) A7(F#) D(Hmi)
 [: kluk, co měl rokú stejně jako já. :]
2. Z papíru potom večer v obejváku
 konečně celou znovu jsem ji čet'
 a pak ze spousty nečitelnejch klikyháků
 [: pečlivě přepsal do souvislejšch vět. :]
- R: $\begin{matrix} Hmi & D & C & Hmi \\ D & C & F^\# \\ \text{Emi} & F^\# & G \\ D & F^\# & Hmi \end{matrix}$
 Byly v ní lásky, přátelství i vády,
 kopance mládí a internátní svět,
 vojenský léta, a vůbec různý chvilé,
 co je k nim lepší se víc už nevracet.
3. Když jsem ji hrál, já viděl v konci sálu
 kluka, co o něm písničku jsem psal,
 rozeplej kabát a pruhovanou šálu,
 [: že neměl čas, si v šatně nenechal. :]
- R:
4. Když biletářka, že nemá vychování,
 baterkou blikla a na něj začla zlou,
 on řek' jí klidně: já hned zas půjdu, paní,
 [: já tu byl na skok jen za svou příbuznou, :]
 $\begin{matrix} F^\# & Hmi & F^\# & Hmi \end{matrix}$
 já tu byl na skok jen za svou příbuznou ...

54. Psí závody (Hop trop)

1. D Emi A^7
 To jednou, je to dávnou, a já měl suchej pysk
 D Emi A^7
 a jenom ňaký drobný jsem ještě v dlani tisk',
 Emi $F^\#mi$ G D Emi A^7
 jó, v kapse nic, to tíží víc než naprásknutej měch,
 D Emi A^7 D
 já vsadil všechno na dogu na psích závodech.
- R: D Emi A^7 D
 Léta už se blíží můj vytoužený den,
 Emi A^7 D
 den, kdy z těchhle míří zas vytáhnou mě ven.
2. Móc nóbl kšeft, jen samej lesk a glanc je závod psí,
 z něj lepším kouká zábava, mně šance poslední,
 tak dřív, než pásku cílovou přervat moh' první pes,
 už byl pokladník bez kačky a ve tvářích měl děs.
- R:
3. Pak jsem se skrejval nákej čas, psal vo mně místní tisk
 a někam jít a zmizet chtít byl hrozně velkej risk,
 já spal ve starý cihelně, a byl to krutej vtíp,
 že vyčmuchar mě bleháč, co měl jsem na něj tip.
- R:
 R:
 R:

55. Říkal mi brácho (Hop trop)

1. C F Ami
 Slunce rozpálilo střechy kodrcáku,
 Emi G
 špinavej plech nám záda hřál,
 C F Ami
 kolejí spojky počítaly kola vlaku,
 G D G
 jelo se dál, vagón to vodkejšval.
2. V kapse jenom tupej zavírák a lžící,
 nic, vo co člověk by se bál,
 nikdy jsme nebyli vážení cestujícín
 co znamenaj' pro dráhu kapitál.
- R: Ami Emi
 Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád,
 Gmi C
 a naše jména byly zkrátka vedlejší,
 Ami Emi
 oba jsme měli víc, než moh' by si kdo přát:
 Gmi G
 společný nebe, dny a cesty včerejší.
3. Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
 poznám na dálku za tratí,
 přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
 že dobrej chlap se prostě neztratí.
- R:
 Dmi G C
 4.=3. + že dobrej chlap se prostě neztratí ...

56. Ruce (Hop trop)

1. H A E
 Dálničnický pás do tmy se ztrácel,
 H A E A E A E
 před námi bylo město spící,
 H A E
 to když jsem našel na řadicí páce
 H A E
 tvoji ruku čekající.
2. Čekala mou už hodnou chvíli,
 srdce mi skoro v krku stálo,
 pak světla ulic, věžáky bílý,
 cesty zbejšvalo jen málo.
- R: $G^\#mi$ $D^\#mi$ $G^\#mi$ $D^\#mi$
 Tak už to bejšvá, že noc je krátká
 E H $F^\#$
 a po ní ráno přijde všední,
 $G^\#mi$ $D^\#mi$ $G^\#mi$ $D^\#mi$
 nesmíš se dívat zpátky do zrcátka,
 E H $F^\#$
 dokud se aspoň trochu nerozední.
3. Snad někdy víc jen ruce poví,
 nežli slova při vyznání,
 možná se někdy sejdou zase, kdo ví,
 je to moje tajný přání.
- R:

57. Růža (Hop trop)

1. G Ami D G Ami D
 Čekají mě trable nemalý,
 G F C
 až se Růža v pátek dovalí,
 D D^7 G F
 už teď se klepu radostí, bože, kolik blbostí
 G D^7 G Ami D
 zase s sebou buchta přibalí.
2. Plahočil jsem se s ní po horách
 a na zádech ten její pingl táh',
 jen trouba jak já dokáže Růže metrák bagáže
 vláčet, aniž prach by pivem splách'.
- R: G^7 C G D
 Růžo, Růžo, tak tě vyměnit za rum by bylo žůžo,
 C
 až najdu v lese turistu, co by tě třeba chtěl,
 Ami D
 snad konečně to klapne, aby jinej za mě dřel.
3. Růža se na vandr nehodí,
 ani pěšky, ani do lodi,
 jen třeba se víc opálí a nebo spadne ze skály
 a zaručeně z toho marodí.
- R: C G C G C G C G
 + Růžo, Růžo, Růžo, Růžo, Růžo, Růžo, Růžo, Růžo ...

58. Škrábej (Hop trop)

1. *Emi*
Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
G
třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
D *Emi*
smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
G
pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
D *Emi*
bocman všíská, nejradši bych po krku mu sáh'.
- R:** *Emi* *C*
Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!
Emi *C*
Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!
Emi *C*
Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:
Emi *D* *Emi* *D* *Emi* *D* *Emi* *D* *Emi*
nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!
2. Bez vody jsme všichni skoro žízni leknutý,
nikomu z nás nevdá, že spíme vobutý,
stejně každéj den jeden z nás končí na marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.
- R:**

59. Sotva se narodíš (Hop trop)

1. *D* *A7* *D* *A7*
[: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
G *D* *A* *D*
[: šavli ti chystají ocelovou, :]
A *Hmi* *Emi* *Emi7* *E7* *A7*
ocelovou, bez parády,
G *D* *A7* *D*
[: co kmáni dostávají' u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
[: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
ale z chýše pod horama,
[: těžko se vyplácet šestákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
[: kdo střílí dřív, toho nezabijou, :]
nezabijou, a pak možná,
[: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
[: ktorej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]
jednou-dvakrát, naposledy,
[: zelený sukno je zkrvavený. :]
5. *E* *H7* *E* *H7*
[: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
A *E* *H* *E*
[: s flintama lidi by do pole hnal, :]
H *C#mi* *F#mi* *F#mi7* *F#7* *H7*
do pole hnal proti sobě,
A *E* *H7* *E(C#mi)*
[: komu jsou metály platný v hrobě? :]

60. Silnice se táhla (Hop trop)

1. *Ami* *C* *D* *Ami*
Silnice se táhla a já sám ušlej u pangejtu stál,
C *D* *Ami*
byl syrovej večer a vítr mráčky vod západu hnal,
C *G* *Ami*
nákladák jel kolem, a sotva jsem kejvnul, zastavil,
C *Ami*
šofér vylezl ven, kytaru mi vzal a naladil.
C
- R:** *C*
Povídám: „Je votřískaná z vlaků a géčko neladí,“
Bb *F* *C*
von jen se tomu usmál: „To vůbec nevdá,
jen kdybych ve svém dýzláku ji sebou vozit směl,
Bb *F* *C*
šéf by prask', moc kiláků bych asi nenajel.“
2. Písničky znal pravdivý vo štacích, který za sebou už měl,
vo dalekejš krajích, který já už dávno poznat chtěl,
vo tom, jak den končí a za chvíli zase začíná,
a vostrý slunce z vočí ruka ušmudlaná marně vytírá.
- R:**
3. Dohrál a pak zívnu, v trávě usnul hned, jak unavený byl,
přikrytej jen napůl, když vo deku se se mnou rozdělil,
přední skla už hadrem blejskal, když já ještě v ranní rose
spal,
potom řek' mi: „Vstávej, večer budem zas vo kousek dál.“
- R:**

61. Štace (Hop trop)

1. *G* *Ami* *D*
Až na konec vlaku jednou modrej vagón přicvaknou,
G *C* *D*
budu já ten, kdo tu slávu platí,
Ami *D* *Hmi* *C*
vagón salonní - sen můj životní,
G *C* *Hmi* *G* *C* *D* *G*
házet budu mince zlatý oknem na trať tuláků.
G *Emi*
- R:** Takhle nějak jsem to viděl a za noci o tom snil
C *D*
na pryčně v boudě prkenný,
G *Emi*
ale každodenní dřinu proč bych večer nezapil
C *D*
u dráhy v horách stavěný.
2. Každou noc jen chrapot chlapů s pachem propocenejš dek,
oči pálí, když se hodně stejská,
jednou přijde den, řekneš: das to vem,
v dálce na časy se blejská, padáš na zem z oblaků.
- R:** Tak mně neměj, holka, za zlý, že mně koukaj' prsty z bot,
já zatím nemám jinačí,
z týhle zatracený štace o nejednu zkušenost
přijel jsem aspoň bohatší.
3. Každou noc jen chrapot chlapů s pachem propocenejš dek,
oči pálí, když se hodně stejská,
jednou přijde den, řekneš: das to vem,
G *C* *Hmi* *G* *C* *Hmi*
v dálce na časy se blejská, v dálce na časy se blejská,
G *C* *Hmi* *G* *C* *Hmi*
v dálce na časy se blejská, v dálce na časy se blejská ...

62. Štěně (Hop trop)

1. C G^7 C G^7
Stalo se to vo podzimním vikendu,
 C G^7 C
někdo v noci vylomil nám zámek
 A_{mi} E^7 F C
v chajdě, kde jsme měli večer merendu
 D^7 G^7
a po ní pak děsně tvrdej spánek.

2. Protože mě, votrlyho trapera,
aniž by se předem slušně zeptal,
vykrad' ňákej darebáckej mizera,
koumám, jak bych toho lumpa zdeptal.

- *: E^7 A_{mi}
Desátýho, teda hned po vejplatě,
 E^7 A_{mi}
zakoupil jsem čistokrevný štěně,
 D G
až vyroste, bude hlídat na chatě
 D G G^7
moje klidný spaní zaručeně - štěně!

- R: F C F C
[: Pak byl už jako tele a bledlo okolí,
 F C G^7 C
těžko si na vlčáka někdo něco dovolí. :]

3. Když ve frontě před nuceným výsekem
vystával jsem pro hafana flaksy,
pomalu mi docházelo s úlekem,
že mám ruku pořád na dně kapsy.

- *: Chroupal jenom podpultový jatýrka,
kromě toho nebyl vůbec na nic,
zato teď ten namlsanej vyzírka
slouží rotě při ochraně hranic - a za nic!

R:

4. A tak díky jedný dobrý známosti
mám teď chajdu - prostě paráda
v pohraniční betonový pevnosti,
 D G^7 C
ať mi zloděj vlez na záda, jó,
 D_{mi} G^7 C
ať mi zloděj vlez na záda!

63. Studánka (Hop trop / Jiří Brabec)

1. E_{mi} D E_{mi}
Znám křišťálovou studánku, kde nejhlubší je les,
 D C H^7
tam roste tmavé kapradí a vůkol rudý vřes,
 E_{mi} D C H^7
tam ptáci, laně chodí pít pod javorový kmen,
 E_{mi} D E_{mi} D E_{mi}
ti ptáci za dne bílého, ty laně v noci jen.
2. Ve visce, co je opodál, moc věcí stálo pot,
jen na vánoční koule tam snad stavěnej maj' plot,
tam stačí koukat okolo, a hned tě jímá děs,
když „těbůh“ dá ti trpaslík nebo sádrovej pes.
3. Ze skleněnýho kamení je skála, na ní hrad,
dřevěnej klobouk muchomůrce ze hřebíku spad'
a jezírkem je zrcadlo, sem stačil velkej střep,
bejt pod ním aspoň ekrazit, jak rád bys do něj klep'.
4. Když vrtuli vítr ve vejšce rozhejbá nad latí,
plechovej Rumcajs Manku s pilkou málem umlátí
a chudák krtek, omylem když zabloudí snad sem,
hned chcípne dřív, než zjistí, že zem smrdí travexem.
5. A teď zas jen tak namátkou já k tomu bych vám řek',
že každej před svou zahrádkou má mogulovej flek,
pan Simca s panem Škodovkou prej blejskávaj' tam lak,
s rádiem a svou tutovkou tah Sportky čekaj' pak.
6. Jen u studánky není už, jak bejvalo tam dřív,
jó, kdepak tmavý kapradí, to dneska je tam chlív,
a když se najde blázen, co má odvahu z ní pít,
v tu ránu, Bůh ho uchovej, má jistej bříšní tyf.

64. Svátek (Hop trop)

1. D G D A_{mi} G D A_{mi} G
Ten večer jsme s kapelou neměli žádný hraní,
 D A_{mi} G D A_{mi} G
bylo už pozdě a město se chystalo k spaní,
 A_{mi} D
najednou hlasy a bouchání na dveře domu,
 A_{mi} C D
byl zrovna červen, a sedmadvacátej k tomu.
2. To z majáku hlídač viděl, že u mě se svítí,
tak s Bobem Greenem přinesli nějaký pití,
a dálkový šoféři, že se moc nevyznaj' v lihu,
kus palmový větve k svátku mi přivezli z jihu.
 H_{mi} A_{mi} D H_{mi} A_{mi} D
- R: To abych neslavil sám, to abych neslavil sám,
 A_{mi} C D A_{mi} C G D
přišli mě s dárkem navštívit přátelé ke jmeninám.
3. Australskej ovčák, co v buši měl drnovou chajdu,
dal bochník sejra a přived' i copatou trajdu,
vorař nes' kyzovou hroudu a pošťák psaní,
švorcák zas kytaru, co pro něj nebyla k mání.
4. Mně říkali „brácho“ Joe Ventil i obchodník s deštěm,
Růža a Betty soudek sem válely městem,
fousatej farmář, co líbil se mý ženě Zdeně,
měl na botách bláto a na šňůře přived' mi štěně.
- R:
5. Lodníci zpívali, na rožních pekly se ryby,
vtom se mi začalo zdát, že někdo tu chybí,
že z lidí, co ke mně pár mizernejch kroků to měli,
 A_{mi} D C G
nepřišel nikdo - všichni ňák zapomněli ...

65. Švorcák (Hop trop)

1. Dmi B^b A^7
 S partou kluků v koutě na perónu
 Dmi B^b C A^7
 tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,
 Dmi B^b A^7
 vo pár kroků dál se na nás díval
 Dmi B^b C Dmi
 starej pán, už vod pohledu trošku podivnej.
2. Hned se vecpal s náma do vagónu,
 když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám,
 na kytaru na mým klíně koukal
 a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.
- R: F Gmi
 Nezdálo se, že je nákej švorcák,
 F Gmi A
 co by neměl prachy, který dal by za novou,
 F Gmi A
 měl podivnej hlas a divný voči,
 Dmi B^b C Dmi
 říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.
3. „To vohláčený dřevo není k mání,
 patří mojí máti a je starší nežli já,
 je to dárek od někoho z mládí,
 a ten jistě nikomu a nikdy neprodá.“
- R:
4. Když jsem večer v neděli svý mámě
 řek', že nákej cizí chlap se hrozně zajímá
 o věc, která cenu má jen pro ni,
 divil jsem se, co ji na tom tolik dojímá ...

66. Táhnem dál (Hop trop)

1. D $F\#mi$ Hmi $F\#mi$ G D C A
 Náš vůz míří k horám, pláň je holá, po ní táhnem dál,
 D $F\#mi$ Hmi $F\#mi$ G D C A
 dálka tak volá a k spánku nutí cesta únavná.
- R: G $F\#mi$ E D E A
 V kolejích vozů teď najdete jen křížů pár,
 G $F\#mi$ E D A E A
 dva muži odešli pod zem, Bůh si je vzal.
2. Dál jdou páry koní, dálky voní štěstím vzdáleným,
 snad přání se splní a projdem krajem od slunce spáleným.
- R: Nám potom zůstane snad smutná vzpomínka jen,
 vítr ji odvane, zmizí jak pláč našich žen.
- 3.=1.

67. Ten dělá to a ten zas tohle (Hop trop / Z. Petr)

- Rec: G^7 C
 Páni ministři, prokurátoři,
 Dmi^7 G^7
 slovní soudci, páni strážmistři,
 kriminologové, advokáti, vyšetřovatelé, psychiatři,
 $D\#$ G E D
 páni docenti daktyloskopie, psychologie, patologie,
 F^7 Ami
 nemocí zhoubných, nemocí zjevných, nemocí latentních,
 vynálezcové zámeků patentních,
 F^{maj7} D^9 G^7 C F^9 C^6 F C
 veřejná bezpečnosti, zkrátka spravedlnosti.
1. F C^7 F
 Tady je pumpař, vekslák, řezník,
 $Fdim$ C^7
 a ten, co předražuje rajčata, je zelinář,
 Gmi^7 D^7 Gmi^7
 z melouchu vrátil se nám zedník
 C^7 F
 a z lochu s vojetejma autákama šmelinář.
 B^b C^7 Ami
 Ten dře lidi z kůže, ten mele fláky,
 Dmi Gmi A^7 Dmi
 ten krade, jak může, i za dveřma boty,
 G^9 F C F^7
 ten dělá to a ten zas tohle,
 C^7 F B^b C^7 F D^7 Gmi C^7 F
 a všichni dohromady vydělají moc.
2. Já beru bony, já zas marky,
 občas mi v obálce někdo strčí Smetanu,
 beru i exkluzivní dárky,
 i když se bojím, kolik za to jednou dostanu.
 Zatím však věřím, že nepůjdu za mříže,
 než se to provalí, zdrhnu do Paříže
 G^9 F C^7 F B^b
 vybrat si svoje tajný vklady,
 a s nima odletím rovnou do Kanady. $C\#$ $D\#^7$ $G\#$ F^7 B^b mi $C\#^7$ F
3. Tady je světskej kuplíř, pingl,
 a ten, co natahuje lidi, no to je taxikář,
 kdekoho živí kšeft a švindl
 a všichni mají kolem huby svatozář.
 My dělat nebudem, nemáme náladu,
 žijeme z tuzerů, ručičky dozadu,
 G^9 F C^7 F
 ten umí to a ten zas tohle
 Dmi Gmi C^7 F
 a všichni dohromady neumíme nic.
 C^7 F
- *: Vždycky si pomůžem z nějaký černoty,
 C^7 F
 když dveřma nemůžem, lezeme přes ploty,
 Dmi E^7 Ami
 nacpanou šrajtofli nemáme za práci,
 Dmi E^7 Cmi
 zatím nás nekloufli, tak se to vyplácí,
 D Gmi Cmi Gmi
 držíme zobáky, jak račte věděti,
 C^9 C
 rodinný baráky stavíme pro děti,
 Gmi^7 C^9 F
 až všechno rozkradem, nebudem pracovat,

Dmi B^b C^9 F
 všechno si budeme navzájem pučovat,
 G^9 F Cmi D D^7
 ten pučí to a ten zas tohle
 Gmi^7 C^7 F B^b F
 a všichni budem všechno mít dohromady.

68. Tety (Hop trop)

- C
1. Na jednom úřadě, když práci neměly,
 G C Dmi G^7
 u dortu se šlehačkou při kafi seděly:
 Dmi G^7 C C^7
 „Koho teď properem, vždyť bude teprv půl,
 F C Dmi G^7 C
 tak ještě Kučerovou, tu, co má v rohu stůl.“
- 2.** „Ta volno vzala si, a kdepak asi je,
 že na krku má rozvod, se tady traduje,
 prej von ji tuhle zbil, tluče ji pro všecko,
 a povídala známá, že platí na děcko.“

F C
R: Není třeba světla, blbost aby kvetla,
 A^7 Dmi
 stačí mít jen temno v kebuli,
 F C
 kancelářský tety byly samý květy,
 Dmi G^7 C
 jen votevřely trochu papuly.

- 3.** „Prej toho jejího hned každéj by se lek',
 jak ten vypadá dneska, vypadal pračlověk,
 má pingl s kytarou a chodí vorvanej,
 spí někde v síti v lese a není vzdělanej.“

R:

- 4.** „Maj' taky fiata, co moh' je asi stát,
 ten přece hrozně žere, kde můžou na to brát,
 třeba si nakradou, a ty, poctivej, se dří,
 vždyť bere jen dva tácy, von usmolený tři.“

R:

- Dmi G^7 Dmi
*: Podívej, kvete Růža, podívej ...

69. Tak, holka, jdeme (Hop trop)

- G Ami
1. A tak jsem šel, když pozvali mě známí,
 C Emi Ami Ami^7 D
 abych jim hrál a taky zpíval s kytarou,
 Hmi Ami
 z bejvalejch kamarádů pánové a dámy,
 C Emi $Ami(D)$ (D^7) $D(G)$
 za chvíli byli všichni trochu pod parou.

- 2.** Vedly se řeči, jak dá se světem kejšat,
 a vo tom, jak je skvělý dělat pumpaře,
 jeden znal prominenty za mocný se skrejšat
 a druhej zase soukromýho zubaře.

Hmi
R: Tak, holka, jdeme, když sobota je v tahu,
 Ami D
 povídám kytaře, jak jsme tam seděli,
 Cmi G Emi
 k nádraží cesta stojí přece za námahu,
 E^7 Ami Ami^7 D
 před sebou máme ještě aspoň neděli.

- 3.** Mně zatím teplo elektrickýho krbu
 vytáhlo ze zad kapky deště poslední,
 kolem si každéj hledal svoji dutou vrbu,
 aby si připadat moh' děsně nevšední.

R:

- 4.** Potom jsme brali útokem dolů schody,
 vždyť se vlastně tak moc ani nestalo,
 z hydrantu napil jsem se obyčejný vody
 a splách' to hořko, co mi v krku zůstalo.

70. Tři kříže (Hop trop)

- Dmi C Ami*
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa „My Grave“
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.
F C Ami
- R:** Jen tři kříže z bílého kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.
- R:**
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
- R:**
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...
- Rec:** Snad se chtěl modlit:
„Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ...“
- R:** Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...
- ## 71. Tak si tam stůj (Hop trop)
- Dmi C Gmi B^b*
1. Tak si tam stůj, já dál tě klidně na krajnici nechám,
Dmi C Gmi B^b
tak si tam stůj, už za chvíli se hodně sešerí,
Dmi Ami F Gmi Ami
nezastavím, a nebude to tím, že zrovna spěchám,
Gmi Dmi
nezastavím, když vidím, že mi někdo nevěří.
C Dmi
- R:** Polykám dálku, letí mi čas,
B^b A⁷ Dmi
když nezamáváš, tak vem tě ďas.
2. Tak si tam stůj, já napíšu do špíny na kontejner,
tak si tam stůj, já cestou s někým povídat si chtěl,
nezastavil můj udejchanej zablácenej trailer,
nezastavil, tvý pohrdavý oči uviděl.
- R:**
3. Tak si tam stůj, snad naloží tě nákej lepší auták,
tak si tam stůj, už za chvíli tě večer zastudí,
zastavím tam, kde za pár hodin vystřídá mě parták,
zastavím tam, kde za zádama se mi probudí.
Dmi C Gmi Dmi
- ***: Tak si tam stůj ...

72. Tak už se škrábu strání (Hop trop)

- C F C Ami*
1. Tak už se škrábu strání plnou kamenů
C B^b C G⁷
a je mi fajn, vždyť každej z nich tu znám,
C F C Ami
mě táta křtít dal vodou z horskejch pramenů,
C B^b C
tak mě to táhne zase domů k nám.
B^b C
- R:** Na horách večer se slunce v krvi utápí,
B^b C
i rána znám, jsou jako jabloň zjara bílý,
B^b C
už mě nic netrápí, a slzy na tvářích
D⁷ G
jsou jenom pot a kapky dešťový.
2. Tak už se škrábu strání plnou kamení,
za chvíli sad mi z dálky zavoní,
zůstanu stát u dřevěného stavení,
kde chladí stín těch bílejšch jabloní.
- R:** Kolik je mejlí, kterejm záda jsem už ukázal,
kolik je cest, co vedly bůhvíkam,
kolik je písniček, co na nich jsem si zazpíval,
tohle je ta, která vedla mě zas k nám.

3.=1.

73. Veselá bída (Hop trop)

- D D⁷*
1. My chodívali spát pod železniční most,
G Gmi D
kousek za Severní nádraží,
D⁷
tam každej cizí vandrák byl v naší partě host
G Gmi D
a lidi nás nazejvali pakáží,
E^{mi} F[#]mi
z nás nikdo nevěděl, kdo jakou minulost
E^{mi} F[#]mi
táhne za sebou jak závaží,
D D⁷
nač by se o to staral, i tak měl svýho dost,
G E A
a někdy i vzpomínání překáží.
G D A D
- R:** Pendrek, pouta, mříž, bachař, cela, hlad,
G D A D
když v Boha nevěříš, co by sis nenakrad'.
2. My žili ze dne na den a bylo fuk, co kradem,
aby bylo na guláš a kořalku,
a strach pro nás tím pádem byl věrným kamarádem,
než mi pošťák dal úřední vobálku,
to advokát mi psal: jseš děsně bohatej,
dědictví užij s rovnou páteří,
a vod tý chvíle spát, klidně i hrbatej,
můžu chodit do Hiltonu do peří.
- R:**
3. Teď snídám hemenex a piju Beaujoleaux,
celý dny jen samý válení,
víc chutnávaly kdysi jen suchý fazole
a cigarety kamarádem balený,
že kumpány jsem prodal, je zatracená škoda,
život za to ze mě cvoka udělá,
krev taky není voda, a proto ve mně hlodá,
(G) (A) (D)
[: [: [: že ta bída byla aspoň veselá ... :] :] :]

74. Vyjedem si taky (Hop trop)

1. A^7 D^7
Zavalenej mlhou ze suchýho ledu,
 A^7 D^7
užívám se nudou občas na dýze,
 A^7 D^7
tancovat že stejně ještě nedovedu,
 E A^7
usadím se v koutě a poslouchám hipíze, jó jó.
2. Bavili se jednou, že má jeden bráchu,
ktej jezdí každej tejden na trampy,
tuhle že byl zrovna někde na potláchu,
zakopal se mezi ty zelený vodřampy, jó jó.
- D^7
R: Berem saky-paky, vyjedem si taky,
 A^7
najednou se rozhod' Johnny Komárek,
 D^7
něco na tom bude, ptal se, kdo s ním bude,
 E A^7
já se zved', že nejsem heřmánkovéj vodvárek, jó jó.
3. V pátek na mě čekej a měj zabalíno
všechno, co je dobrý v lese k vegetu,
hlavně ať máš prachy, cigára a víno,
pokud vím, tak byla tuhle řeč i vo fetu, jó jó.
- R:** Berem saky-paky, vyjedem si taky,
vychrupneme sem-tam nákej pohárek,
všude tam, kam pudem, kamarádi budem
za malýho ruma nebo aspoň za párek, jó jó.
4. Sebrali nás v Praze na nádraží Středu,
to když jsme se raflí s Johnym vo pivo,
ne, že ještě někdy někam takhle jedu,
když slyším vo trampu, tak jsem celej nakřivo, jó jó.

75. Zámky (Hop trop)

- A H^7
1. Moje tajná láska z pátý třídy,
 E^7 A
kam jsem s tebou chodil jako kluk,
 H^7
nosila jsi známky - obraz bídy
 E^7 A
a říkala všem, že je to fuk.
 $F^\#mi$ D A $F^\#mi$ D E
R: Tvoje oči připomínající zámky nedobytných pokladnic
 A H^7 E^7 A
uhejbaly vždycky někam stranou, bejvalo v nich velikánský nic,
 Hmi
kolikrát slyšel jsem, jak někdo říká,
 A Hmi E^7
že tě hledaj' po celým okolí,
 Hmi
vím, že by z domova nikdy neutíkal
 A Hmi E^7
ten, koho tam nic nebolí.
2. Doma chleba míval přichuť slanou,
táta s mámou začli k soudu psát,
rozvod se jim poved' třetí ranou,
tak se stalo, co se mělo stát.
- R:**
3. V lavici tvý místo bylo prázdny
a já do děcáku jsem ti psal,
že se jim to jednou třeba vrátí,
ale zpátky dopis nedostal.
- A H^7
*: Moje tajná láska z pátý třídy
 E^7 A
s čelem přitisknutým na sklo okenní ...

76. Znáj jich moc (Hop trop)

- Emi A Emi
1. Jsem vobyčejnej hlídač, mám domek za tratí
 A Emi
a chci vám zpívat o jednom, co u nás z vlaku spad',
 G A Emi
byl jedním z těch, co za lístek snad nikdy neplatí
 G A Emi
a vyberou si z vagonů, když mají velkej hlad.
2. Našel jsem ho ráno, já myslel, že jen spí,
ležel v trávě a víc zblízka byla vidět krev,
noha pryč, tak rychle řemen z brašny služební,
a utáhnout, co síla dá, jak nás to učil šéf.
3. Když doktor sbalil kufřík, pohladil si vous,
řek' jenom: „Pánbu pomáhej, zas brzy bude chlap,“
a ten, když procit' k vědomí a pevně zuby skous',
jen pohnul se a pověděl: „Já radši bych teď skáp'.“
 G Ami Emi
- R:** Znáj jich moc a vím, že je to tak,
 Ami Emi
že jak zahouká vlak, jsou jako posedlí,
 G A Emi
z nich tuhle dnešní noc, když projel nákladák,
 Ami Emi
o tom, co bylo pak, nikdo neví.
4. „Že máš dvě zdravý ruce,“ já mu říkal, „to buď rád,
zůstaň u nás nadobro a budeš tu mít klid,
u nás budeš dobře živ a nebudeš mít hlad,
život je jen jedinej a dál se musí žít.“
 Ami Emi
- R:** + [: o tom, co bylo pak, nikdo neví ... :]

77. Z konce světa (Hop trop)

- E C#mi F#mi⁷ E*
1. Leželi jsme dlouho v trávě, když se v dálce objevil
C#mi F# A
vlak, co jezdí tudy líně rychlostí snad jen pět mil,
E C#mi F#mi⁷ E
z toulek se nám kámoš vracel, jak to slíbil dopisem,
G#mi F#mi⁷ G#mi H
každej z nás už léta myslel, že se po něm slehla zem.
2. Zamával a hodil pingl, za ním potom skočil sám,
já v tu chvíli strach měl za něj, ač ho jinak nemívám,
jen se ohlíď' za vagónem, z čela vlasy odhodil:
„Vezu jednu dobrou zprávu z konce světa, kde jsem byl!“
G#mi F#mi⁷ H
- R:** Kousek štěstí já tolik jsem si přál,
E G#mi A H
že je ve zlatě, já si, proklatě, donedávna myslíval,
G#mi F#mi⁷ H
mít kousek štěstí, který, když se unaví,
E G#mi A H E
třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví.
3. Jako blázen můžeš kopat, hory hlíny převrátit,
třeba stovky tisíc lopat, ale zlato nenajít,
že mě čeká teď a tady, mohlo mě dřív napadnout,
jsou to dobří kamarádi, no, a tenhle známej kout.
E G#mi A H E
- R:** + třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví ...

78. Zvadlo (Hop trop)

- D Emi A⁷ D Emi A⁷*
1. Ze schránky vypadlo běloskvoucí zvadlo,
D Hmi E⁷ A⁷
div, že jsem si nesesl, tyhle fóry nemám rád,
D Emi A⁷ D Emi A⁷
nějakýho šlejšku, co studuje vejšku,
D Hmi E⁷ A⁷ D
u vorloje v deset budeš prý si dneska brát.
F# Hmi
Kouknu po budíku, vlítnu do šatníku,
E⁷ A E A A⁷
před léty mi v Krasu spíchli senza baloňák,
D Emi A⁷ D Emi A⁷
ozdobím se šlajfkou a mou parádní fajfkou,
D Hmi E⁷ A⁷ D
už voní po Tarasu historickéj Staromák.
F# Hmi
- R:** K snídani mi v krámku párek do rohlíku zapečou
F# Hmi F# Hmi
a s ním pak protlačím se houfem cizích čumilů,
E⁷ A
povzdechnu si, až tě ze žigulíku vyvlečou,
E A E A A⁷
že tohle je tvůj konec, Brdská Mary Lou.
2. Abys měla fotky, jak tě tlačej' botky,
jak tě bílej mantl škrtí, cvakne aparát,
kouli, chomout, kytku, gratulantů bitku,
chodníkovéj rantl, na kterým se budou cpát.
Nikdo při tý slávě zvědav není právě
na jednoho cvoka s pochybenou pověstí,
tak jdu na dvě deci, já neskočím přeci
kvůli tobě do kašny na Malým náměstí.
D Emi A⁷ D Emi A⁷
- *:** Brzy, až tvůj pan Dr. zarazí ti vandr,
D Hmi E⁷ A⁷ D
nebude to pro mě zas tak velký neštěstí ...

2.	Hop trop	Aby nás voda nesla	1
1.	Hop trop	Amazonka	1
5.	Hop trop	Bejvalej lodník	2
4.	Hop trop	Betty	2
6.	Hop trop	Bláto na botách	2
3.	Hop trop	Bloudivej brzdař	1
8.	Hop trop	Čas to vzal	3
7.	Hop trop	Černej den	2
13.	Hop trop	Dál šíny zvoní	4
9.	Hop-trop	Delegace	3
12.	Hop trop	Dlouho nejel žádnej vlak	4
14.	Hop trop	Dobrej vítr	4
10.	Hop trop	Do mraků	3
11.	Hop trop	Dvě noty půlový	3
15.	Hop trop	Dvoukolák	5
16.	Hop trop	Fajn džob	5
17.	Hop trop	Hajnej Hruška	5
18.	Hop trop	Hej! Kapitáne!	6
20.	Hop trop	Hej, Tome!	6
19.	Hop trop	Hřivy	6
21.	Hop trop	Chvíle	6
23.	Hop trop	Já ho znal	7
25.	Hop trop	Já kdysi v dokách	7
24.	Hop trop	Jasný jak facka	7
27.	Hop trop	Je to děs	8
22.	Hop trop	Jih australskej	7
28.	Hop trop	Joe Ventil	8
26.	Hop trop	Jonatán	8
29.	Hop trop	Kamínek	8
30.	Hop trop	K horám	9
31.	Hop trop	Kláda	9
32.	Hop trop	Kulatý obdélníky	9
33.	Hop trop	Liberátor	9
34.	Hop trop	Lodníkův lament	10
35.	Hop trop	Louisiana	10
38.	Hop trop	Málem tekla krev	11
37.	Hop trop	Město	10
36.	Hop trop	Mokry duše	10
40.	Hop trop	Nehrálo se o ceny	11
39.	Hop trop	Nultej poledník	11
42.	Hop trop	Obchodník s deštěm	12
41.	Hop trop	Ohradník	11
43.	Hop trop	Ovce	12
45.	Hop trop	Piáno	13
49.	Hop trop	Podběl	14
50.	Hop trop	Podraz	15
48.	Hop trop	Poslední kroky	14
51.	Hop trop	Pošťák	15
44.	Hop trop	Povídej chvíli	13
46.	Hop trop	Překvápko II.	13
47.	Hop trop / Pedro Mucha	Překvápko I.	14
52.	Hop trop	Příběh	15
53.	Hop trop	Příbuzná	15
54.	Hop trop	Psí závody	16

56.	Hop trop	Ruce	16
57.	Hop trop	Růža	16
55.	Hop trop	Říkal mi brácho	16
60.	Hop trop	Silnice se táhla	17
59.	Hop trop	Sotva se narodíš	17
63.	Hop trop / Jiří Brabec	Studánka	18
64.	Hop trop	Svátek	18
58.	Hop trop	Škrábej	17
61.	Hop trop	Štace	17
62.	Hop trop	Štěně	18
65.	Hop trop	Švorcák	19
66.	Hop trop	Táhnem dál	19
69.	Hop trop	Tak, holka, jdeme	20
71.	Hop trop	Tak si tam stůj	21
72.	Hop trop	Tak už se škrábu strání	21
67.	Hop trop / Z. Petr	Ten dělá to a ten zas tohle	20
68.	Hop trop	Tety	20
70.	Hop trop	Tři kříže	21
73.	Hop trop	Veselá bída	21
74.	Hop trop	Vyjedem si taky	22
75.	Hop trop	Zámky	22
77.	Hop trop	Z konce světa	23
76.	Hop trop	Znám jich moc	22
78.	Hop trop	Zvadlo	23